

gangsmåden derfor og det tidspunkt, inden hvilket retningslinier skal foreligge udarbejdet.

Til at omsætte de generelle målangivelser i konkrete, detaljerede bestemmelser foresloges oprettet en række samarbejdsorganer, som skal sørge for traktatens gennemførelse og for den videre udvikling af samarbejdet inden for traktatens rammer.

Ministerrådet som øverste samarbejdsorgan har ansvaret for gennemførelsen af samarbejdet. Det består af ét medlem fra hvert lands regering. Andre regeringsmedlemmer deltager i Ministerrådets møder ved behandling af sager under deres embedsområde. Ministerrådet har myndighed til at træffe de beslutninger, som er nødvendige for at virkeliggøre traktaten. Beslutningerne træffes ved enstemmighed, således at hvert land kan hindre en beslutning. Systemet er det samme som f. eks. i EFTA og OECD. Samarbejdet er således ikke overnationalt.

En fast embedsmandskomite af højtstående tjenestemænd fra hvert land forbereder Ministerrådets afgørelser og kan bemyndiges til på begrænsede områder at træffe beslutninger på Ministerrådets vegne — dog ikke i spørgsmål som forudsætter lovgivning.

Samarbejdskomiteer for de enkelte sagområder under traktaten forbereder Ministerrådets og den faste embedsmandskomités arbejde ved at udarbejde redegørelser og konkrete forslag. Samarbejdskomiteerne består af repræsentanter for de nationale centraladministrationer.

Et sekretariat ledet af fire direktører bistår de øvrige samarbejdsorganer og skal i øvrigt udfolde initiativ for at virkeliggøre traktatens mål. Det kan afgive udtalelser eller fremsætte forslag til Ministerrådet, hvilket især menes at få betydning, hvor der ikke kan opnås enighed i samarbejdskomiteerne. Direktørerne, som skal udpeges af medlemslandenes regeringer i samråd, må hverken søge eller modtage instruktion fra nationale myndigheder.

En rådgivende komité af repræsentanter for erhvervsorganisationerne, forbrugerne og arbejdsmarkedets parter i de enkelte lande skal sikre kontakter til næringslivet.

Traktatens gyldighedstid, opsigelsesret og -frist.

Traktaten får 10 års gyldighedstid og forbliver i kraft i yderligere 10-årsperioder, hvis

den ikke med to års opsigelsesfrist opsiges til udgangen af en 10-årsperiode.

Af særlig betydning var bestemmelsen vedrørende en medlemsstat, som optager forhandlinger om medlemskab eller anden form for tilslutning til De europæiske Fællesskaber. Den pågældende stat skal da underrette de andre medlemsstater herom, hvorpå Ministerrådet foretager en undersøgelse af, hvilke ændringer det som følge af de indledte forhandlinger med Fællesskaberne kan blive nødvendigt at foretage i traktaten for i videst muligt omfang at bevare det på traktaten byggende nordiske økonomiske samarbejde.

Når en medlemsstat har meddelt, at den indleder forhandlinger med De europæiske Fællesskaber, kan den med 12 måneders varsel opsiges den nordiske traktat.

Nordisk Råd og Nordek.

I den foreløbige betænkning fra januar 1969 havde kun de danske sagkyndige omtalt Nordisk Råd (se side 20). De foreslog, at Nordisk Råd skulle få forelagt et årligt budget over nordiske udgifter, og at Nordisk Råd på alle samarbejdsområder skulle kunne indhente udtalelser fra Ministerrådet og det ligeledes af de danske sagkyndige foreslåede samarbejdsnavn.

I den endelige rapport af juli 1969 fremhævede et enigt embedsmandsudvalg betydningen af, at samarbejdet på grundlag af Nordek-traktaten skulle ske i samvirke med Nordisk Råd. De nærmere regler herfor mente udvalget dog burde udformes af den af statsministrene og Nordisk Råds præsidium i fællesskab nedsatte Nordiske organisationskomité eller af parlamentarikerne under disses behandling af traktatforslaget. En beslutning om denne procedure var i øvrigt blevet truffet mellem statsministrene og Nordisk Råds præsidium ved et møde i Stockholm 4. marts 1969.

I løbet af efteråret 1969 forelagdes traktat-udkastet og rapporten for de danske erhvervsorganisationer. I sin redegørelse ved folketingets åbning den 7. oktober 1969 udtalte statsminister Baunsgaard bl. a., at „Danmarks markedspolitik er uændret. Regeringen fastholder ansøgningen om medlemskab af fællesmarkedet, ligesom vore bestræbelser uformindsket går ud på, at vore forhandlinger indledes samtidig med